

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 27 września 1994 r.

Nr 52

TREŚĆ:

Poz.:

ZARZĄDZENIA:

- 441 — Ministra Obrony Narodowej z dnia 31 sierpnia 1994 r. w sprawie obowiązków wojskowych organów porządkowych udzielających pomocy i asystujących przy czynnościach egzekucyjnych 677
- 442 — Prezesa Głównego Urzędu Cel z dnia 12 sierpnia 1994 r. w sprawie nadania statutu urzędowi celnyemu 678
- 443 — Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 19 września 1994 r. w sprawie ustalenia wzorów, stopu, próby i masy (wagi) monet nominalnej wartości 20 000 zł i 200 000 zł oraz terminu wprowadzenia ich do obiegu 692

OBWIESZCZENIE

- 444 — Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 września 1994 r. o sprostowaniu błędów 692

441

ZARZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 31 sierpnia 1994 r.

w sprawie obowiązków wojskowych organów porządkowych udzielających pomocy i asystujących przy czynnościach egzekucyjnych.

Na podstawie art. 46 § 3 pkt 2 i art. 50 § 3 pkt 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 1991 r. Nr 36, poz. 161, z 1992 r. Nr 20, poz. 78 i z 1993 r. Nr 28, poz. 127) oraz art. 765 § 2 Kodeksu postępowania cywilnego (Dz. U. z 1964 r. Nr 43, poz. 296, z 1965 r. Nr 15, poz. 113, z 1974 r. Nr 27, poz. 157 i Nr 39, poz. 231, z 1975 r. Nr 45, poz. 234, z 1982 r. Nr 11, poz. 82 i Nr 30, poz. 210, z 1983 r. Nr 5, poz. 33, z 1984 r. Nr 45, poz. 241 i 242, z 1985 r. Nr 20, poz. 86, z 1987 r. Nr 21, poz. 123, z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 4, poz. 21 i Nr 33, poz. 175, z 1990 r. Nr 14, poz. 88, Nr 34, poz. 198, Nr 53, poz. 306, Nr 55, poz. 318 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 7, poz. 24, Nr 22, poz. 92 i Nr 115, poz. 496 oraz z 1993 r. Nr 12, poz. 53) zarządza się, co następuje:

§ 1. Organom egzekucyjnym oraz osobom wykonującym czynności egzekucyjne (egzekutorom, poborcóm skarbowym i komornikom) przy wykonywaniu czynności egzekucyjnych udzielają pomocy oraz asystują na ich wezwanie właściwe ze względu na miejsce prowadzenia egzekucji organy:

- 1) Żandarmerii Wojskowej;
- 2) służby garnizonowej.

§ 2. 1. Żandarmeria Wojskowa udziela pomocy oraz asystuje organom egzekucyjnym i osobom wykonującym czynności egzekucyjne w przypadkach określonych odpowiednio w art. 46 § 1 i art. 50 § 2 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 1991 r. Nr 36, poz. 161, z 1992 r. Nr 20, poz. 78 i z 1993 r. Nr 28, poz. 127) oraz w art. 765 § 1 i art. 811 Kodeksu postępowania cywilnego.

2. Żandarmeria Wojskowa udziela pomocy organom egzekucyjnym i osobom wykonującym czynności egzekucyjne, jeżeli w toku wykonywania tych czynności, niezależnie od miejsca ich wykonywania, natrafią one na opór żołnierza pełniącego czynną służbę wojskową, który utrudnia lub uniemożliwia im przeprowadzenie egzekucji, albo istnieje uzasadnione przypuszczenie, że natrafią one na taki opór.

3. Żandarmeria Wojskowa asystuje organom egzekucyjnym i osobom wykonującym czynności egzekucyjne w razie dokonywania czynności egzekucyjnych w obrębie nieruchomości zajmowanych przez jednostki (instytucje, zakłady) wojskowe albo na okrętach wojennych lub innych jednostkach pływających Marynarki Wojennej.

4. Żołnierze Żandarmerii Wojskowej oraz służby garnizonowej udzielają pomocy i asystują przy wykonywaniu czynności egzekucyjnych korzystając z uprawnień określonych w art. 39 ust. 3 ustawy z dnia 21 maja 1963 r. o dyscyplinie wojskowej oraz odpowiedzialności żołnierzy za przewinienia dyscyplinarne i za naruszenia honoru i godności żołnierskiej (Dz. U. z 1992 r. Nr 5, poz. 17), w tym są oni uprawnieni do przymusowego usunięcia w razie potrzeby osoby uniemożliwiającej lub utrudniającej wykonywanie czynności egzekucyjnych.

§ 3. 1. Komendant jednostki organizacyjnej Żandarmerii Wojskowej udziela pomocy organowi egzekucyjnemu lub osobie wykonującej czynności egzekucyjne po otrzymaniu pisemnego wezwania organu egzekucyjnego oraz kopii tytułu wykonawczego, na którego podstawie jest prowadzona egzekucja.

2. W pilnych przypadkach udzielenie pomocy następuje również na wezwanie osobiste organu egzekucyjnego lub osoby wykonującej czynności egzekucyjne. W takim przypadku komendant jednostki organizacyjnej Żandarmerii Wojskowej, nie wstrzymując udzielenia pomocy, żąda okazania tytułu wykonawczego, na którego podstawie jest prowadzona egzekucja, oraz nadesłania potwierdzenia wezwania na piśmie po zakończeniu czynności egzekucyjnych.

3. W pilnych przypadkach obowiązek udzielenia pomocy ciąży także na patrolach Żandarmerii Wojskowej pełniących służbę w pobliżu miejsca prowadzenia egzekucji. W takich przypadkach przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.

4. Udzielenie pomocy następuje również na wezwanie Policji, Urzędu Ochrony Państwa lub Straży Granicznej. W takich przypadkach przepisy ust. 1—3 stosuje się odpowiednio.

§ 4. 1. Pomoc Żandarmerii Wojskowej jest realizowana przez wyznaczonych żołnierzy Żandarmerii Wojskowej; polega ona na zapewnieniu osobie wykonującej czynności egzekucyjne bezpieczeństwa osobistego oraz zapewnieniu porządku w miejscu przeprowadzania egzekucji, a w razie potrzeby — także na udzieleniu niezbędnej pomocy w zastosowaniu środków egzekucyjnych.

2. Komendant jednostki organizacyjnej Żandarmerii Wojskowej wyznacza do pomocy co najmniej trzech żołnierzy pełniących czynną służbę wojskową w tej jednostce. Dowódcą żołnierzy udzielających pomocy nie może być żołnierz pełniący zasadniczą służbę wojskową i nadterminową zasadniczą służbę wojskową oraz odbywający przeszkolenie wojskowe i ćwiczenia wojskowe.

3. Na dowódcę żołnierzy udzielających pomocy wyznacza się żołnierza posiadającego stopień wojskowy co najmniej najniższy w tym samym korpusie co żołnierz, przeciwko któremu są wykonywane czynności egzekucyjne.

§ 5. Żołnierze udzielający pomocy nie są uprawnieni do badania, czy egzekucja jest zasadna i celowa, ani też do dokonywania jakichkolwiek czynności wykraczających poza zakres udzielanej pomocy.

§ 6. Dowódca żołnierzy udzielających pomocy powinien w razie wątpliwości wyjaśnić, czy osoba wykonująca czynności egzekucyjne jest uprawniona do prowadzenia egzekucji; w tym celu może on żądać okazania właściwego dokumentu, a zwłaszcza legitymacji służbowej.

§ 7. Z przebiegu czynności, o których mowa w § 4 ust. 1, dowódca żołnierzy udzielających pomocy sporządza notatkę służbową zawierającą określenie terminu, miejsca i rodzaju prowadzonej egzekucji, imię i nazwisko osoby, przeciwko której egzekucja była skierowana, oznaczenie organu egzekucyjnego, imię i nazwisko osoby wykonującej czynności egzekucyjne, a także opis czynności wykonanych w ramach

udzielonej pomocy. Notatkę przedstawia się komendantowi jednostki organizacyjnej Żandarmerii Wojskowej.

§ 8. 1. Komendant jednostki organizacyjnej Żandarmerii Wojskowej udziela asysty organowi egzekucyjnemu lub osobie wykonującej czynności egzekucyjne w obiektach wymienionych w § 2 ust. 3 na podstawie pisemnego zawiadomienia organu egzekucyjnego oraz kopii tytułu wykonawczego, na którego podstawie jest prowadzona egzekucja, albo na wniosek dowódcy (szefa, kierownika) jednostki (instytucji, zakładu) wojskowej lub dowódcy okrętu wojennego (innej jednostki pływającej) Marynarki Wojennej.

2. Komendant jednostki organizacyjnej Żandarmerii Wojskowej wyznacza do asystowania żołnierza zawodowego lub odbywającego służbę okresową, pełniącego czynną służbę wojskową w tej jednostce, posiadającego stopień wojskowy co najmniej najniższy w tym samym korpusie co żołnierz, przeciwko któremu są wykonywane czynności egzekucyjne.

3. Do żołnierzy Żandarmerii Wojskowej asystujących przy wykonywaniu czynności egzekucyjnych stosuje się odpowiednio przepisy § 5—7.

§ 9. 1. Do udzielania pomocy i asystowania organom egzekucyjnym i osobom wykonującym czynności egzekucyjne w obiektach wymienionych w § 2 ust. 3 może być użyta również służba garnizonowa, jeżeli w miejscowości, w której jest prowadzona egzekucja, nie ma siedziby jednostki organizacyjnej Żandarmerii Wojskowej. Przepis § 2 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

2. Do udzielenia pomocy i asystowania wyznacza żołnierzy pełniących służbę garnizonową oficer inspekcyjny garnizonu, z tym że można wyznaczyć tylko żołnierzy wchodzących w skład warty lub pododdziału alarmowego garnizonu.

3. W przypadku określonym w ust. 1 stosuje się odpowiednio przepisy § 3—8.

§ 10. Koszty poniesione z tytułu udzielenia pomocy i asystowania żołnierzy Żandarmerii Wojskowej oraz służby garnizonowej przy wykonywaniu czynności egzekucyjnych ujmują się w wydatkach egzekucyjnych, przewidzianych w odrębnych przepisach z tytułu prowadzenia egzekucji.

§ 11. Traci moc zarządzenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 20 marca 1967 r. w sprawie asystowania organom wojskowych i udzielania przez nie pomocy przy czynnościach egzekucyjnych (Monitor Polski Nr 22, poz. 104).

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: *P. Kołodziejczyk*

442

ZARZĄDZENIE PREZESA GŁÓWNEGO URZĘDU CEŁ

z dnia 12 sierpnia 1994 r.

w sprawie nadania statutu urzędom celnym.

Na podstawie art. 112 ust. 4 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. — Prawo celne (Dz. U. z 1994 r. Nr 71, poz. 312) zarządza się, co następuje:

§ 1. Urzędom celnym nadaje się statut stanowiący załącznik nr 1 do zarządzenia.

§ 2. Strukturę organizacyjną, symbole identyfikacyjne i zakres kontroli celnej wykonywanej przez oddziały i posturki celne określa załącznik nr 2 do zarządzenia.

§ 3. Traci moc zarządzenie Prezesa Głównego Urzędu Cei z dnia 30 maja 1990 r. w sprawie nadania statutu